

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **H. P.**, narozená dne X, zemřelá dne X
naposledy bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2025/13170-916 ze dne 15. 1. 2025

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024 Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem zamítl žádost žalobkyně o dávku pro osoby se zdravotním postižením – příspěvek na zvláštní pomůcku „Motorové vozidlo“. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 15. 1. 2025.

Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení. Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) totiž platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

Ze sdělení žalovaného ze dne 14. 4. 2025 soud zjistil, že žalobkyně dne 31. 3. 2025 zemřela. Tuto skutečnost následně soud ověřil v informačním systému základních registrů.

Podle § 107 odst. 1 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů platí: *Jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Z odstavce 2 téhož ustanovení vyplývá, že ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, ustanoví-li zákon jinak, ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti, o něž v řízení jde.*

Jelikož žalobkyně zemřela, a ztratila tak způsobilost být účastníkem řízení ve smyslu § 33 odst. 2 s. ř. s., musel soud posoudit, zda lze podle povahy věci v řízení pokračovat. Nejvyšší

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správní soud v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ads 20/2011-64, vyslovil, že „v přezkumném řízení soudním, kde soud přezkouvává již pravomocná rozhodnutí správního orgánu o sporném nároku, je určení procesního nástupce zpravidla závislé na znění konkrétního zvláštního zákona, především na tom, zda učiní veřejnoprávní nárok možným předmětem dědictví, či zda upraví přechod hmotného práva jiným způsobem, nebo zda ho, byť implicitně, vyloučí vůbec“.

Předmětem řízení v nyní řešené věci je příspěvek na zvláštní pomůcku (pořízení motorového vozidla) podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek“). Podle § 17 odst. 1 tohoto zákona platí, že *zemřela-li oprávněná osoba po uplatnění nároku na dávku, nabývají nárok na částky, na něž vznikl nárok do dne smrti oprávněné osoby, postupně manžel, děti a rodiče, jestliže žili s oprávněnou osobou v době její smrti ve společné domácnosti. Podmínka společné domácnosti nemusí být splněna u dětí, které mají nárok na sirotčí důchod po zemřelém*. Z odstavce 3 téhož ustanovení plyne, že *u příspěvku na zvláštní pomůcku se podle odstavce 1 nebo 2 postupuje jen v případě, jestliže zvláštní pomůcka byla zakoupena před smrtí oprávněné osoby, jinak nárok na tuto dávku a její výplatu zaniká*.

Soud shledal, že žalobkyně zemřela poté, kdy žalovaný o její žádosti pravomocně rozhodl a příspěvek jí nepřiznal. Neexistují tedy žádné částky, na které by mohl vzniknout nárok osobám vyjmenovaným v § 17 odst. 1 zákona o poskytování dávek. Ze správního spisu soud zároveň zjistil, že žalobkyně požádala o zmíněný příspěvek s tím, že teprve hodlá zakoupit zvláštní pomůcku – motorové vozidlo v předpokládané ceně 200 000 Kč. V průběhu správního řízení ani v žalobě žalobkyně netvrdila (ani nedoložila), že by k zakoupení pomůcky již došlo. Soud tak dospěl k závěru, že je namístě užít § 17 odst. 3 zákona o poskytování dávek. Podle tohoto ustanovení nárok na příspěvek (i kdyby byl přiznán) zaniká, pokud nebyla zvláštní pomůcka zakoupena před smrtí oprávněné osoby. Tato situace nastala i v případě žalobkyně.

Vycházejí z těchto úvah soud konstatuje, že v řízení nelze pokračovat s procesním nástupcem žalobkyně, jelikož to povaha věci vylučuje a žalobkyně pro dané řízení nemá právní nástupce (nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku, i kdyby byl přiznán, zanikl její smrtí). Za této situace je nedostatek způsobivosti být účastníkem řízení svou povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. dubna 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.